

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudců Mgr. Jana Šmakala a Mgr. Jaroslavy Krivánkové ve věci

žalobce: T. E.

proti

žalované: Vězeňská služba České republiky, Věznice Ostrov, sídlem
Vykmanov 22, 363 01 Ostrov

o žalobě proti rozhodnutí (zástupce) vedoucího oddělení výkonu vazby a trestu žalované ze dne 16. 10. 2023, č.j. VS-218436-7/ČJ-2023-800730,

takto:

I. Žaloba se z a m í t á.

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Žalobce se žalobou ze dne 23. 10. 2023, Krajskému soudu v Plzni (dále též jen „soud“) doručitou dne 25. 10. 2023, domáhal zrušení rozhodnutí (zástupce) vedoucího oddělení výkonu vazby a trestu žalované ze dne 16. 10. 2023, č.j. VS-218436-7/ČJ-2023-800730 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byla zamítnuta žalobcova stížnost proti rozhodnutí

speciálního pedagoga žalované ze dne 11. 10. 2023, č.j. VS-218436-5/ČJ-2023-800730 (dále jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“), jímž byl žalobci dle § 46 odst. 3 písm. f) zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „*zákon o výkonu trestu*“) uložen kázeňský trest umístění do uzavřeného oddílu na dobu 14 dnů s výjimkou doby stanovené k plnění určených úkolů programu zacházení nepodmíněně, a to pro porušení § 28 odst. 3 písm. b) zákona o výkonu trestu, kterého se žalobce dopustil tím, že požil návykovou látku methampethamin.

II.

Žaloba

2. Žalobce konstatoval, že ve stížnosti proti uložení kázeňského trestu uvedl, že neporušil žádné z právně platných poučení o hlídání si osobních věcí (v tomto případě svého hrnku) a průniku „NL“ do věznic, jelikož poučení ze dne 26. 1. 2023 podepsal coby obviněný čili spadající pod zákon o výkonu vazby, nikoli trestu, kde se incident odehrál, a poučení ze dne 25. 7. 2023 podepsal až po intoxikaci, jelikož k události došlo na nástupním oddělení.
3. Dále uvedl, že psal, že „*to potvrzuje i výpověď ods. T. V., se kterou se rozhodčí orgán Mgr. M. K. ztotožnil*“. Stížnost byla zamítnuta, že ve výpovědi ods. T. V. nic takového není. K tomu žalobce uvedl, že ano, nic takového v ní není, tak to ani nemyslel. Vychází to totiž z ní samé, protože potvrzuje žalobcovu výpověď, že k tomu došlo na nástup. odd., na jediném místě, kde on a odsouzený V. s K. byli na stejné ložnici. Nástupní oddělení opouštěli právě dne 25. 7. 2023, kdy hned po ranní početní prověrce stavu podepsali u pí. vychovatelky výše zmiňované poučení, absolvovali zařazovací komisi a hned se šli sbalit k odchodu na ubytovnu dle zařazení. Toto je zde absolutně běžný postup, že se toto poučení podepisuje posl. den na nástup. odd., konečně to prokazuje i to, že dne 26. 7. 2023 šel na monitoring už z odd. A2. To vše je ověřitelné v osobní kartě, tj. den odchodu na odd. A2 i den podpisu poučení. Je tedy naprosto logické i nesporné, že intoxikoval-li se žalobce vinou ods. D. K., s čímž se rozhodčí orgán ztotožnil, činil tak žalobce v době, kdy se na žalobce nevztahovalo žádné poučení, tedy žádné neporušil, a tudíž nemůže být trestán. Napil se kávy ze svého hrnku a vzal ho z místa, kde ho i se zbytkem kávy nechal, nenapadlo by ho, že si do něj někdo udělal za dobu, kdy žalobce byl na jiné ložnici, svou kávu. Do ní si dal drogy a nedopité to nechal volně ležet na stejném místě.
4. Závěrem žalobce uvedl, že nikdy za 15 let ve výkonech trestu nebyl pozitivní na „OPL“ a ani teď při nástupu do věznice. Rovněž nikdy nebyl na „OVKT“, ba naopak byl vždy příkladným vězněm.

III.

Vyjádření žalované k žalobě

5. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě uvedla, že dvouinstanční řízení proběhlo dostatečným způsobem a v rámci procesních pravidel pro kázeňské řízení ve výkonu trestu odnětí svobody. Skutek byl dostatečně zjištěn a prokázán, a to zvláště zprávou Toxikologické laboratoře oddělení soudního lékařství Nemocnice Sokolov ze dne 31. 7. 2023 a žalobcem částečně uznaným proviněním uvedeným v jeho prvotní stížnosti proti prvoinstančnímu rozhodnutí: „*Důvodem je, že z mého hlediska nebylo přihlédnuto k spornosti provinění, doposavadní bezúhonnosti (za 16 let VTOS jsem nebyl na OVKT a vždy byl příkladným) prosím o zvážení mírnějšího trestu a prosím o podmíněné odložení, dávám slovo, že se to již nebude opakovat, dám na to dobrý pozor.*“

6. Žalovaná dále uvedla „svá právní východiska“, a to následovně:

- Krajský soud v Plzni v rozsudku ze dne 30. 4. 2014, č.j. 57 A 70/2012-88, který byl potvrzen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2014, č.j. 2 As 101/2014-26, vyslovil, že „zákon o výkonu trestu odnětí svobody, pokud jde o procesní pravidla upravující postup při ukládání kázeňských trestů, v § 76 odst. 1 stanoví, že na řízení podle tohoto zákona se nevztahuje správní řád. Současně zákon o výkonu trestu zmocňuje ministerstvo spravedlnosti stanovit vyhláškou řád výkonu trestu odnětí svobody a v něm upravit podrobnosti při kázeňském řízení [srovnej zmocňovací ustanovení § 81 písm. e) zákona o výkonu trestu odnětí svobody]. Uvedené zákonné zmocnění bylo realizováno vydáním vyhlášky č. 345/1999 Sb., kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody, ve znění pozdějších předpisů. Touto vyhláškou byl v ustanoveních § 56 až § 70 upraven postup v kázeňském řízení při ukládání kázeňských trestů a jejich výkon. Co je kázeňským přestupkem, jaký kázeňský trest lze uložit a za jakých podmínek, jakož i obecné zásady ukládání kázeňských trestů upravuje zákon o výkonu trestu odnětí svobody v § 46 a násl.“.

- Krajský soud v Praze v rozsudku ze dne 31. 8. 2021, č.j. 55 A 19/2020-44, vyslovil v odůvodnění bodě 15, že „pokud jde o věc samotnou, žalobce namítl, že si není požití zakázané látky vědom a že mu tuto látku někdo musel přimíchat do krabičky s tabákem, což nemohl s ohledem na užívané léky rozpoznat. Tato námitka není důvodná. Především soud konstatuje, že § 28 zákona o výkonu trestu stanoví, že odsouzený nesmí požívat návykové látky, přičemž z § 46 odst. 1 zákona o výkonu trestu jednoznačně vyplývá, že kázeňským přestupkem je jednání zaviněné, tedy jak jednání úmyslné, tak i nedbalostní. Jinými slovy pro odpovědnost žalobce za tento kázeňský přestupek není nezbytné, aby látku THC vědomě požil, nýbrž postačí i skutečnost, že mohl a měl vědět, že se THC do jeho tabáku může dostat – jinak řečeno, v projednávané věci to byl žalobce, kdo byl za svůj tabák odpovědný. Ponechal-li jej např. bez dozoru a nechráněný, je odpovědný za to, že se do tabáku látka THC dostala, jelikož bezpochyby mohl a měl vědět, že taková situace může nastat.“.

- žalobce byl v předchozí době opakovaně poučen o možnosti kontaminace pití a potravin návykovými látkami, a to i jako odsouzený, kdy byl poprvé v tomto smyslu poučen ve VV a ÚpVZD Brno dne 30. 6. 2023 - jednotné záznamové listy.

- z pohledu žalované byl žalobce vždy dostatečně a včas poučen o nebezpečí kontaminace pití návykovou látkou a jeho argumentace v tomto nemůže obstát. Žalobce se prokazatelně dopustil jednoho z nejzávažnějších kázeňských přestupků ohrožujících bezpečnost ve výkonu trestu odnětí svobody požitím návykové látky, která mohla mít neblahý vliv na zdravotní stav žalobce a pod vlivem návykové látky mohlo také dojít ke vzniku mimořádné události, kdy např. mohla v žalobci vyvolat zvýšenou agresivitu vůči jiným osobám.

7. Žalovaná dále konstatovala, že tvrzení předkládaná v žalobě se jeví zejména jako účelová s cílem vyhnout se či zmírnit výši a druh kázeňského trestu. Pro dokreslení věci si žalovaná dovoluje předložit kopie úředních záznamů o podání vysvětlení příslušníků Pověřeného orgánu VS ČR Věznice Ostrov realizovaných v rámci jejich šetření v trestní věci se svědky žalobce odsouzenými T. V., nar. X. a D. K., nar. X. (propuštěn z VTOS dne 5. 9. 2023), kdy se z jejich výpovědí nabízí reálná možnost, že k předmětnému požití návykové látky žalobcem mohlo dojít zcela jiným způsobem.

8. K dokreslení tzv. bezúhonnosti žalobce žalovaná sdělila, že dne 12. 4. 2024 byl žalobci uložen další kázeňský trest za zneužití návykové látky metamfetamin, a to na základě

toxikologického vyšetření moči dne 24. 3. 2024, potvrzeného zprávou Toxikologické laboratoře oddělení soudního lékařství Nemocnice Sokolov.

9. Na podporu výše uvedených skutečností žalovaná připojila vyjádření vedoucího oddělení výkon vazby a trestu mjr. Bc. D. S., MBA, ze dne 29. 4. 2024.
10. Závěrem žalovaná uvedla, že je přesvědčena, že její postup je dostatečně důkazně podpořen a byl v souladu s příslušnými předpisy.

IV.

Posouzení věci soudem

11. Vzhledem k tomu, že žalovaná souhlasila s projednáním věci bez jednání a žalobce ve lhůtě dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu nevyjádřil nesouhlas s projednáním věci bez jednání, ač byl poučen o tom, že v takovém případě se bude mít za to, že souhlas je udělen, rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) o věci samé bez jednání.
12. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s.ř.s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.
13. Podle § 28 odst. 3 písm. b) zákona o výkonu trestu odnětí svobody je odsouzeným zakázáno vyrábět, přechovávat a konzumovat alkoholické nápoje a jiné návykové látky, vyrábět a přechovávat předměty, které by mohly být použity k ohrožení bezpečnosti osob a majetku nebo k útěku, nebo které by svým množstvím nebo povahou mohly narušovat pořádek anebo poškodit zdraví.
14. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 31. 3. 2023, č.j. 4 As 157/2021-29 (rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz), uvedl: „*Nejvyšší správní soud předesílá, že ve shodě s krajským soudem vycházel při posouzení věci ze své judikatury, podle níž se k povaze kázeňského přestupku nabízí analogické použití právních předpisů upravujících podmínky odpovědnosti za přestupek (srov. rozsudky ze dne 22. 2. 2017, č. j. 6 As 303/2016-37, a ze dne 5. 12. 2014, č. j. 2 As 101/2014-26). Dle § 55 odst. 1 zákona o výkonu trestu odnětí svobody se uložením kázeňského trestu vyřizují též jednání, která mají znaky přestupků, pokud byly spáchány během výkonu trestu. Dle § 15 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), postačí k odpovědnosti za přestupek zavinění z nedbalosti. I k odpovědnosti za kázeňský přestupek tedy podle judikatury Nejvyššího správního soudu postačuje zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 4. 2019, č. j. 9 As 338/2018-50). S ohledem na právě uvedené Nejvyšší správní soud poukazuje na § 15 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky, podle kterého je přestupek spáchán z nedbalosti, jestliže pachatel věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že tento zájem neporuší nebo neohrozí, nebo nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl.*”
15. Pro souzení věci jsou podstatná žalobní tvrzení žalobce o tom, zaprvé, že „se napil kávy ze svého hrnku a vzal ho z místa, kde ho i ze zbytkem kávy nechal, nenapadlo ho, že by mu do něj někdo za dobu, kdy byl na jiné ložnici, svou kávu, do ní si dal drogy a nedopité to nechal volně ležet na stejném místě”. Zadruhé, že poučení „o hlídání si osobních věcí” podepsal ve výkonu vazby, přičemž ve výkonu trestu odnětí svobody jej podepsal až po intoxikaci drogou.

16. Námitka žalobce, že nebyl předem poučen o nutnosti hlídat si osobní věci během výkonu trestu odnětí svobody, a že toto poučení podepsal až po své intoxikaci drogou, tudíž napadené rozhodnutí je nezákonné, není důvodná.
17. Žalobce tvrdil, že k intoxikaci došlo před podpisem poučení, a proto nemohl jednat ani v nedbalosti, neboť si nebyl vědom rizika kontaminace svých věcí drogami od jiných osob. Toto tvrzení má sloužit jako argument k vyloučení jeho odpovědnosti za kázeňský přestupek.
18. Z právního hlediska je však rozhodující, že odpovědnost za kázeňský přestupek, jak vyplývá z § 55 odst. 1 zákona o výkonu trestu odnětí svobody a z judikatury Nejvyššího správního soudu, může být založena již na zavinění z nedbalosti. Podle § 15 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, postačí k odpovědnosti za přestupek právě zavinění z nedbalosti, pokud zákon nevyžaduje úmyslné zavinění. Nedbalost je přitom definována tak, že pachatel buď věděl, že svým jednáním může porušit zákonem chráněný zájem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že k porušení nedojde, nebo nevěděl, že by mohl tento zájem porušit, ačkoli vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl (§ 15 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky).
19. Žalobce byl navíc o povinnosti hlídat si své osobní věci poučen již během výkonu vazby, což sám tvrdí. Tato skutečnost dále posiluje závěr, že žalobce měl být vědom svých povinností i během výkonu trestu odnětí svobody. Pokud věděl o této povinnosti už z doby vazby, nelze přijmout argument, že nevěděl o riziku kontaminace svých věcí drogami během výkonu trestu. Jinými slovy, svoje povinnosti ve vztahu k možné nedbalostní intoxikaci znal.
20. I pokud by žalobce formálně podepsal poučení až po své intoxikaci, nelze tím vyloučit jeho zavinění z nedbalosti. Poučení o povinnostech ve výkonu trestu odnětí svobody je pouze formálním potvrzením pravidel, která vězeňský řád stanoví. Žalobce měl a mohl vědět, že musí své věci chránit před možnou kontaminací drogami, a to i bez formálního poučení. Zodpovědnost za dodržování kázeňských předpisů a za ochranu vlastního zdraví a pořádku ve výkonu trestu vyplývá z jeho základní povinnosti, kterou měl respektovat.
21. Na základě uvedeného je tedy zřejmé, že žalobcova námitka není důvodná. I bez formálního poučení o nutnosti hlídat si osobní věci během výkonu trestu měl a mohl vědět, že nebezpečné ponechání osobních věcí může vést k porušení kázeňských předpisů, resp. jeho intoxikaci drogou.
22. Dále nelze pominout ani tvrzení žalobce o tom, že „*k události došlo na nástupním oddělení*“, tedy ve výkonu trestu odnětí svobody, resp. v působnosti zákona o výkonu trestu odnětí svobody. Jak vyplývá z § 8 odst. 2 věta první vyhlášky, kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody, po přijetí do věznice se nově přijatí odsouzení ubytují odděleně od ostatních odsouzených, a to v nástupním oddělení věznice.
23. Na shora uvedené závěry nemají žádný vliv ani tvrzení žalobce ve výkonech trestu odnětí svobody nebyl nikdy intoxikován drogou a vždy byl příkladným vězněm, neboť tyto skutečnosti nijak nevyvrací vinu žalobce za vytýkaný skutek.

V.

Rozhodnutí soudu

24. Soud neshledal žádný z žalobcem uvedených žalobních bodů důvodným, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl, neboť není důvodná.

VI.

Odůvodnění neprovedení důkazů

25. Soud neprovedl žádný z účastníky navržených důkazů, neboť jejich provedení nebylo nezbytné k posouzení důvodnosti či nedůvodnosti žaloby.

VII.

Náklady řízení

26. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. by měla právo na náhradu nákladů řízení žalovaná, když měla ve věci plný úspěch. Jelikož žalované žádné důvodně vynaložené náklady nevznikly a žalovaná se navíc práva na náhradu nákladů řízení vzdala, rozhodl soud, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 28. srpna 2024

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu